

Augsburg, 1. Dezember 1569

An Theodor Zwinger

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 325r-v.

S. Ego verò, Clariss[ime] vir, D[omine] et amice colende, et Oporino nostro et Carino, et omnib[us] piè defunctis, gratulandum esse miserrimis his et inquinatiss[imis] temporib[us] existimo. μακάριοι γὰρ οἱ ἀποθανόντες ἐν τῷ κυρίῳ. Pfeifferorum et culpam et calamitatem doleo. De legato quid agam non habeo. Nam Fuggeranus procurator iniussu Pfeifferi, cui 600 f. numerandi erunt, ne teruncium quidem mihi dabit. Quare illum ne appellandum quidem censui. Expectandum est, dum Pfeifferus et Luzelmannus inter se conuenerint. Qui si cessarint: tuum expeto consilium, an magistratus sit appellandus? Evidem à litib[us] abhorreo: sed veteris patroni et amici (cuius causa etiam nonnullas calamitates accepi) beneficium per socordiam amittere, contra officium videtur. Rei familiaris rationem habere me cogunt et conduplicata apud nos penè omnium rerum precia, et valetudo indies ruens in deterius, magnosqüe sumptus postulans. Accedunt κλοπαὶ καὶ ἀποστερήσεις, καὶ ἀφιλότι μοι φιλοτιμίαι. Ita fit, vt, dum dies noctesqüe labore (neque enim vñquam quiesco, nisi cum aut somnus aut morbus grauior ocium mihi facit) anno exacto ne teruncius quidem supersit: saepè etiam aliquid aeris alieni accedit. Sed haec ἀπροσδιόνσα. Quod scribis χρὴ τῶν χαλκογράφων οἵα διδοῦσι φέρειν: tu sanè τὴν θεμιστοκλέους πειθανάγκην mihi proponis. Sed si et mihi poetari liceat, sic scribam: χρὴ τοὺς χαλκογράφους οἵα φρονοῦσι λέγειν: χρὴ τοὺς χαλκογράφους οἵα λέγουσι τελεῖν: nisi forte fides, Iusticiae funamentum, dictorum conuentorumqüe constantia, nihil ad eos attinet. Sed ego planè in tuam concedo sententiam. Oporiniani causam succensendi mihi non habent: Episcopius etiam fauere debet:¹ cui nunc mitto integrum Demosthenem cum omnib[us] appendicibus (Nam gnomologias Argentina ad eum esse missas spero) ASSIDVI CERTÈ GRANDE LABORIS OPVS. Quod epitaphium meum vtinam videam eleganti charactere et regia charta expressum. Promisit ille in singulos duerniones singulos florinos et 20 exempla: et 50 f. accepto exemplari, qui postea, perfecto opere, de summa detrahantur. Non puto mutaturum sententiam. Ego dedi pro virili operam, vt officio fungerer. Sicubi lapsus sum: homo sum: humani a me nihil alienum puto. Quicquid potui, in has Isocratis et Demosthenis emendationes contuli, neque posthac, etiamsi diutius viuere contigerit, eos autores mihi sub incudem reuocando iudico. Qui aliquid certius et ornatius attulerint, id me libentissimo sunt facturi. Necessitas me in pistrinum typographicum, non ambitio, coniecit. Oporinus ne mortuus quidem inde me exemit: eam telam exorsus, quam pertexere necesse habui: à retexenda abhorret animus. Quòd si ea praeuidere potuisse, quae mox παρορμήσεις illas secuta sunt, typographiae venditio et mors ipsius inopinata et immatura: πολλὴν ἀνήσυχον ἥγον, τῆς βιβλιοθήκης μου ἀπολαύων. Sed et nunc portum prospicio, in quo ne faciam naufragium, Deus est orandus. Vale, et quaeso te, aequo animo ferti interpellationes meas, καλὸν θησαυρὸν ἥγούμενος παρ' ἀνδρὶ στονδαίῳ κειμένην εὐεργεσίαν. Augustae Cal[endis] Decemb[ris] 1569.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.

¹Am Rand ergänzt: Si quid queretur: tu arbiter esto: in tua sententia et autoritate libens acquiescam.